

[Kristen Amby.]

Kritik er nødvendig. For den er nødvendig. Det er ikke mine egne personlige Meninger, det drejer sig om, det er som EkspONENT for Folket, jeg staar her, den store brede Befolkning, som det ærede Medlem og andre med ham lader til i Øjeblikket at glemme i denne Sag. Jeg siger igen, det er ikke med Glæde jeg retter denne stærke Kritik mod Landbrugsministeren, hvis Karakter jeg vurderer, men som jeg betragter som en slet Politiker, fordi jeg i denne Situation meget gerne — naturligvis — vilde støtte en dansk Regering og vise den al fornøden Loyalitet. Men der maa handles paa en helt anden Maade, end der her er handlet, der maa gives dette høje Ting Forsikringer og ikke bare tomme Udflugter.

Da vi debatterede Kornloven, sagde man: Ja, men det sker ikke nu, der er et Par Maaneder endnu. Hvad er der sket i de Maaneder? Intet. Det første, der skete, skete under Udvalgsbehandlingen i Aftes, hvor Udvalget for dette Ting sagde: Vi kan ikke godkende de Tal — som Ministeren altsaa allerede havde godkendt. Men i Dag er der ikke kommet politiske Konsekvenser deraf, nemlig at man har sagt: Vi vil ikke fremme dette Lovforslag, før de paastaaede Udgifter er dokumenteret som værende uomgængelig nødvendige, og før vi paa anden Maade faar Sikkerhed for, at Staten vil holde Rugprisen nede.

Selv om denne Lovs umiddelbare Formaal er ved en Afgift paa andet Brød at holde Rugbrødsprisen nede, hvad jeg ikke kan have noget imod, er jeg nødt til — saadan som hele denne Sag er kommet til at ligge —, naar jeg vil give Udtryk for, hvordan jeg ser paa dette Forhold, at stemme imod Lovforslaget. Og det gør jeg da hermed, idet jeg haaber, at den Stilling, hele Tinget har indtaget over for dette Problem, er saa klar for den høje Regering, at man af alle Kræfter vil søge virkelig at holde Prisen nede paa dette Næringsmiddel som paa andre, hvor man kan holde den nede.

Der er to Problemer, for det første at faa disse Omkostninger, hvis Berettigelse man ikke har paavist, men hvis umiddelbare Urimelighed springer i Øjnene, ned. For de 18 Øres Vedkommende kan jeg slet ikke se Berettigelsen, og der er, efter hvad vi hører fra Udvalget, andre, hvis Berettigelse heller ikke er bevist, forøgede Bageriudgifter og andet, det alene betyder en Snes Øre. Den Prisstigning, der skyldes Stigningen i Rugprisen, maa — saadan som det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen har givet

Udtryk for det her — paa den ene eller den anden Vis tages gennem Staten, maaske over løbende Regning, maaske gennem Skatter af forskellig Art, det maa Regeringen om. Men det er nødvendigt, at den Befolkning, hvis Indtægter ikke nu kan sættes i Vejret — for det kan de jo ikke, undtagen maaske for en ganske snæver Gruppes Vedkommende, hvor man eventuelt vil kunne gøre det, men hvor det ikke engang vil være rigtigt —, at denne Befolkning faar Sikkerhed for, at dette vigtige Næringsmiddel holdes nede i Pris.

Inger Gautier Schmit: Rugprisens Stigning maatte selvfølgelig give dyrere Rugbrød, derom behøver vi ikke at diskutere. Jeg finder det rimeligt, saaledes som Forholdene har udviklet sig i Verden, at Rugprisen er kommet til at ligge højere end før. Men det store X for alle de Tusinder af Husmødre Landet over var: Hvor stor vil Forhøjelsen blive, naar Rugen er bearbejdet til Rugbrød? Det er det, vi nu har faaet nogenlunde oplyst af Handelsministeren og Udvalget, og jeg tror, jeg kan sige, at den Pris, man her er naaet frem til, har fyldt Tusinder af Husmødre Landet over med dyb Bekymring for, hvorledes de skal faa deres Husholdningspenge til at slaa til. I disse Tider er der jo ikke Udsigt til stigende Indtægter. De allerfleste ser med Bekymring, at Indtægterne daler og mange Steder bliver ganske borte, og man spørger sig selv, hvorledes man skal faa det hele til at gaa rundt. Det maatte derfor, synes jeg, være Regeringens uafviselige Pligt til det yderste at forberede Sagen, saaledes at der ikke blev en Udgift paa dette vigtige Næringsmiddel, som ikke var ganske absolut og uomgængelig nødvendig.

Mine Bemærkninger her tager særlig Sigte paa det Spørgsmaal, om det ikke havde været muligt for den højtærede Minister, som har med disse Spørgsmaal at gøre, inden dette Forslag blev forelagt Rigsdagen at føre Forhandlinger — muligvis er det sket, jeg ved det ikke — med de mange forskellige Faktorer, som tilbereder Rugbrødet, Møllere, Bagere o. s. v., saaledes at man havde fuldstændig klar Oversigt over, hvilke Udgifter der vilde løbe paa ved Brødets Fremstilling. Det, der fylder mig med Utilfredshed med dette Lovforslag, er nemlig, at man her staar over for noget, som ikke ligger fuldt opklaret, og i Betænkningen er der givet Udtryk for, at heller ikke Udvalget, som jeg formoder har faaet Papirer forelagt, føler sig fuldstændig overbevist om Prisens Rigtighed.